

"Hayattakiler kendilerinin ölümlerden daha hayırlı olduklarını düşünme alışkanlığına sahiptirler. Ama aslında kendilerine şu soruyu sormazlar: Ölümler onlara katılıyorlar mı? Muhammed (a.s.) o gece mezarlıkta ölümleri şanslı olarak ifade ettiğinde neyi kastetmişti? Gece soğuktu, hatırlıyorum da zemin sertti ve kabir halkı ne kımıldadılar ne de konuştular. Her biri kendi kovuğunda uzanıyordu. Ama onlar ölü müydü yoksa yalnızca nemin kuru kalıntıları mıydılar? Çünkü beden yalnızca ruhu taşıyan bir nehirdir ve ruh adım adım, havuz havuz her bir bedeni kendi akıntısında, nihaî kuraklığına dönüştürür. Yine de Peygamber'in neyi kastettiğini bildiğimi sanıyorum. Bir defasında mescidde beraberce otururken fırtına öncesi karanlıktı, bulutlar Uhud üzerinden geliyor ve akıllı hava

tahmincileri tavuklar da gizlenmek için koşuşturıyorlardı – onun şöyle dediğini işittim:

- "İnsanlar uykudadırlar, ölünce uyanırlar!"
(Ben Bilal/H.A.L. Craig)

"Hiçbir kimse sıkıntı ve eziyet çekmedikçe iyi günlerin kıymetini bilmez. Kıtık yılında yoksulun geçirdiği kış, varlıklı insana ne kadar kolay görünür. Sağlıklı adam, iniltileri yüzünden geceyi uykusuz geçirmediği müddetçe Allah'ın bu nimetine şükretmez. Madem ki erler gibi yürüyor ve ayaklarının çevikliğini güveniyorsun, bunun şükür ifadesi olarak ağır ağır gidenlere katlanman gerekmez mi! Gençler ihtiyarlara; güçlüler zayıflara acımalıdır. Ceyhun kıyısında yaşayanlar suyun kıymetini nereden bilecek? Sen bunu asıl, kızgın güneş altında kervandan geri kalana sor. Dicle kenarında oturan Arap, Zerûd çölünün susuzlarını düşünür mü hiç! Sağlığın kıymetini, bir zaman sıtmayla eriyen kimse bilir. Sen ki; yatağında nazlı nazlı bir yandan öbür yana dönüyorsun. Karanlık gece, sana niçin uzun gelsin! Sıtmadan kıvrananları düşün; gecenin uzunluğunu ancak hastalar bilir. Davul sesiyle uyanan efendi, bekçinin geceyi nasıl geçirdiğini bilir mi hiç!"
(Bostan ve Gülistan/Sadî Şirazî)

"Eğer âşığın sevgisinde, sevgilisinden başkasını düşünmeye fırsat verebilen bir akıl ya da akıl yürütme varsa, o sevgi saf ve gerçek değildir. O ancak, nefiste (insanda) geçici bir durumdur. Kimileri, bu tür bir sevgi hakkında şöyle demiştir: Akıl ile idare edilen sevgide hayır yoktur."
(İlahî Aşk/İbn Arabî)

"Yeryüzünde Allah'ın halifesi olan insanın kendisine her sefer açacağı sayısız dünyalar vardır. Bu dünyaları açış gücünü de, Ona şahdamarından daha yakın olmaktan alır. Evet, Allah bize şahdamarımızdan daha yakınsa, biz de O'na şahdamarımıza olan yakınlığımızdan daha yakınız. Bu yakınlıktır ki, bize aklın almayacağı bir güç ve bu gücün kullanılmayarak inkar edilişi ise, yine aklın almayacağı, bir zayıflık verir."
(Makamda/Sezai Karakoç)

"Allah'a güvenen sağlam bir kulpa tutunmuş demektir. Kendi gibi bir mahlûka güvenen ise suyu avuçlayana benzer. Elini açtığında hiçbir şey bulamaz."

Okuma Notları

Gökhan ÖZCAN tarafından yazıldı

Cumartesi, 04 Mayıs 2024 00:54 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Mayıs 2024 00:54

(Kalbin Nûru/Abdulkadir Geylanî)

Gökhan Özcan